HASAN ÖZTÜRK KIVAMINDA YAZI

Yazan: Cemil Konyar - 12 Kasım 2008

Öncelikle belirteyim Hasan hocamı ve yazılarının severek okur ve takip ederim. Bizleri değişik zamanlara götürür, hafızalarımızı yeniler.

İçimden geldi karalıyorum, muhabbet çok, olmadık hikayeler var espriler gani. Sebahattin Günaydın ağabeyimin "Artık uzatmaz yazarsın bir yazı." Ama biraz farklı çıkıyor, bu kez Hasan hocamı çok daha iyi anlıyorum.

Tüp bitmiş. İlk iş olarak çıkıyorum dışarıya. Güzel bir Amasya İtimat yolculuğu sonrası, tabii Recep Kaya'ya denk gelemedik (bu arada Halis Kaptan ve ekibine teşekkür ederiz.) Tabii benim gibi konuşkan birinin suspus yolculuğu sonrası geldim güzel kokusu ile bıraktığım ilçeme… Ne mümkün kömür kokusu, kış olmuş gerçi bunu Kürşad Günaydın ve Hasan Albayrak ile Zuday ziyareti ile telafi ediyorum. Mis gibi temiz havası ile tabii hazır gitmişken, Alpaslan Belediyespor döneminde takım arkadaşlarımın kalanı ile görüşme imkanı buluyoruz. Çoğu gitmiş Almanya, İstanbul. Kalan Ercan Albayrak ve Zekeriya Alan, derbi maç var gazinoda, giriyoruz bir avuç genç, nerede o eski Zuday kasabası, köy olmuş zaten, hali gibi resmi adı da değişmiş. Neyse konumuza dönelim. Uğur Konyar ağabeyim ile sıkı bir sarılma sonrası muhabbet biter mi, bitmez. Konyar ticaretteyiz. Derken AKP ilçe başkanı Deniz Sümer çıkageldi. Çok değer verdiğim ve çok az kişinin bildiği Genelkurmay Başkanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü ile yaptığım yazışmalar hakkında bilgi veriyorum ki, bir an önce yazalım, bitsin ve görevimi yapmanın huzuru ile dolayım. Konu mu? Bu ülke için canını feda eyleyen şehitlerimiz. Ancak Taşova şehitleri ismini alacak. Efendim Emniyet bunu bilgi edinme kanunun 29. maddesine koydu, ticari faaliyet olarak yorumladı, dilekçe kanununa göre değerlendireceklerini belirttiler. Bende değiştirdim dilekçe kanunu yaptım. Bakalım cevap gelirse. Unutmadan Taşovalı şehitlerin hepsini teker teker hep beraber yâd edeceğiz.

Derken Hasan hoca geliyor. Yüzü gülüyor keyifler yerinde, anlaşılan 2 gün sonra nete düşen yazısında belirttiği soğanlı mıklamayı yeme ihtimali yüksek. Ardından kıymetli

büyüğüm Naci Konyar. Şu memlekette elini öptürmeyen iki büyüğüm vardır. Bir Ali Rıza Günaydın, iki Naci Konyar. Müsaade alıyorum, çıkıyorum. Gazsız tüp kızmış vaziyette… Eee hadi der gibi neyse tüpü değiştirip çıkıyorum eve, bir soluk alayım derken görev bekliyor. İlk olarak kabristan ziyareti, sonrasında yarım kalan işlerime devam. Telefona sarılıyorum, dedesiyle dedemin, babası ile babamın ve en son olarak benim ile onun, sevgili arkadaşım, sırdaşım Kürşad Günaydın çıkar mı telefona, çıkmaz. En son onu gördüm zaten.. Bismillah işe başladım derken, arkadan bir ses selam verdi. Alirıza Ağış ağabey, kısa süreli bir muhabbet sonrası dönüyorum işime. Kolay gelsin yeğenim selamları. İşte benim canımı teslim etmem gereken yer burası diyorum içimden. 25 dakikalık iş 4 saatte bitiyor. Sonra günlerden Perşembe tekrar kaçıyorum engel olmayalım diye. Tabi bir an unutmuşuz hafta mı kalmış?. 9 binlik Taşova'da, ilçem tenha. Sonra mübarek gün Cuma, herkes cuma namazında, sonrası tekrar kabristana, 3 ay önce vefat etmiş olduğunu öğrendiğim yakınına teyze ağlıyor. Yanındaki genç telkin ediyor ağlama diye. O acıya bırak 3 ay, 18 yıl geçse de taze ve diri kalıyor. O günü bırak, dakika dakika, salise salise yaşıyorsun, unutmuyorsun.

Hiç bir şeyden çekmedim, su borcundan çekdiğim kadar diyerek kontrol etmek babında belediyede alıyorum soluğu. Yalçın Şenel'in güler yüzü ile karşılaşıyorum. Kendisi liseden de arkadaşım. Hazır gelmişken beyefendiliği ile çok sevdiğim Mustafa Yaylacı müdürüm ve Mustafa Koçak müdürümü de görüyorum. Görmenin mutluluğu, borcu duymanın huzursuzluğu ile soluğu son borçlunun yanında buluyorum. Oradan Pazartesi Tedaş'a gideyim derken, Mustafa Demir ağabey ile karşılaşıyorum, bütün kibarlığı ile beklerim diyor.

Gelmiş geçmiş en büyük televizyoncu Cesarettin Tuzla hocam ile denk geliyoruz.. Daha ziyaretini yapamadım ama kendisi aynı zamanda Taşova Tv'den de patronum. Cesarettin hocam bir gün matbaaya geldi Ahmet ağabey ile konuşuyorlar. Arada bir Cemil çıkıyor meğer transfer varmış. Neyse efendim, benim görevim metin yazmak, Nilüfer gelmemişti bir gün, haberi sunayım derken banda alıyoruz.. 299 (ikiyüzdoksandokuz) Şubat. Duyan bilen var mı böyle bir tarihi? Eee heyecan, metin yazmaya benzemiyor sunmak. Hatırlıyorum da Perşembe akşamları Gönül Şelalesi programı ilçe Müftüsü Ali Aslan hocamla

ekrandayız. Soru geliyor. Hocam kuşburnu yemek günahmış doğru mu? Cevap: Olur mu? Kuşburnu kadar değerli bir bitki, şuna iyi gelir buna iyi gelir, yok hâlâ yemeyecekseniz bana gönderin ben yerim. Kayıtları olsa da görsem. Tabii omuzlarımda bir selam var iletmem gereken. Kaç gündür bulamıyorum ama sonunda Levent Önder'in marketinde denk geliyorum. Kıymetli hocam ve liseden velim Özgür Özdemir, sonunda ilettim de kurtuldum. Selam sahibinin Alirıza Günaydın ve Sebahattin Günaydın'a da selamı vardı. Eyvallah işlem tamam Hasan Yıldız ağabey. Tasadüfe bak, radyo arkadaşım Barış Aykan orada, kendisi öğretmen ama beni ilgilendiren tarafı radyoculuğumuz. Gerçi ben Bülent Önder ile Süper FM'e geçtim ya neyse. Bir de Hasan Aykan'ın Gözde FM'i. 14 günlük canı varmış garip radyomun.

Hasan Öztürk kıvamında yazı yazmaya, Nevzat Koç ağabeyimizin kahvehanesinde Adnan Yurt ağabeyin muhabbetinde karar verdim.

Çaylar çok güzel bekleriz efendim.

Yorum Ekle

Cemil Konyar